

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Nr. 114 / FEBRUARIE 2021

114

„Școala de acasă”, în condițiile pandemiei: Evaluarea în sistem online

| **GABRIELA KRIȘAN**

Strategii didactice utilizate în învățarea online, adaptate elevilor clasei a II-a

| **CRISTINA SIMION**

Copilul și comunicarea în era digitală

| **MONA DIANA ASAFTEI**

Dezvoltarea competențelor digitale și pregătirea profesională a cadrelor didactice – o prioritate a Casei Corpului Didactic Teleorman

| **ELIZA MARINELA SOTIRESCU**

Auxiliarul didactic, document curricular și mijloc de evaluare utilizat în preșcolaritate

| **ANDREEA-ELENA DORIN**

Selectarea, adaptarea și avantajele utilizării elearning-ului la elevii cu CES

| **CRISTINA-MARIANA RĂDUCANU**

Experiența predării online. Idei și recomandări

| **OANA-MARIA ISAC-MARIȘESCU**

Editor: Institutul pentru Educație

Online: www.iteach.ro/experientedidactice

Partener: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X
ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **Institutul pentru Educație**
www.iEdu.ro | 0722.458.000

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54
București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

Doru ȘTEFĂNESCU (fundația Institutul pentru Educație)
dr. Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea
Profesorilor)
dr. Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)
dr. Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)
Alexandra ARAMĂ (Institutul de Științe ale Educației)
dr. Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea
Personalului Didactic)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

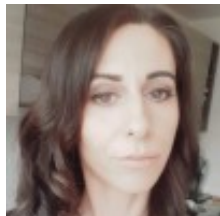
PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experientedidactice

„Școala de acasă”, în condițiile pandemiei: Evaluarea în sistem online

De **Gabriela Krișan**

Școala Gimnazială Nr. 7, Vișeu de Sus (Maramureș)

Am ajuns să înțelegem foarte repede faptul că abilitățile digitale sunt o „superputere” de care nu ne putem lipsi la clasă, nu numai în condițiile pandemiei ci în general, în această lumea digitală pe care mulți au evitat-o, probabil, mult timp.

Acest articol relatează câteva aspecte privind evaluarea în sistem online pentru clasele primare. Am încercat să prezint câteva instrumente digitale pe care le pot utiliza învățătorii, cât timp ne alocăm evaluării și pe ce punem accent în acest demers.

Când vorbim de predarea în mediul digital, tindem să facem confuzii privind această activitate didactică. Câteva clișee întâlnite sunt în jurul acestei școli online care nu dau credibilitate în a fi o școală adevărată, în rândul părinților dar și a profesorilor. Am învățat să privesc mai atent aceste afirmații și să înțeleg motivele care stau la bază: greutate pe umerii părinților, supraveghere (mai ales în cazul celor mici, clasele primare), necunoaștere (frica de nou) iar în rândul profesorilor aceleași temeri față de un mediu cu care nu au interacționat până acum, fără o directivă clară despre cum transferă conținuturile programei școlare în online, cât timp își alocă predării-învățării-evaluării.

Departa de elevii noștri, cadrele didactice au fost nevoite să-și proiecteze activitățile didactice astfel încât să atingă interesele lor, să pună probleme autentice pe care aceștia să le rezolve, să creeze o sală de clasă virtuală, atât pentru proiectare cât și pentru a realiza experiențe de învățare, astfel încât aceștia să demonstreze gândire critică, flexibilitate, creativitate și perseverență în atingerea obiectivelor. Profesorii au demonstrat înțelegere într-o varietate de moduri, au folosit diverse instrumente sau metode pentru a ajunge din spatele ecranului la conținuturile și conceptele pe care elevii trebuie să le înțeleagă sau unde mai au nevoie de mai multă practică pentru a le stăpâni. Ghidați de responsabilitate și de faptul că trebuie să ne readaptăm, am căutat cele mai bune soluții pentru a merge mai departe în acest fel, indiferent de unde am plecat, începători sau avansați în mediul digital.

Un loc important în proiectarea activităților l-a ocupat evaluarea. *Cum realizăm evaluarea în mediul online?*

Realizarea evaluării în sistem online trebuie să țină cont de perspectiva de formare a elevilor, centrată pe aspectele ei formative, astfel încât să susțină interesul și motivația elevilor pentru studiu și să continue învățarea. Evaluarea facilitează dezvoltarea abilităților de auto-reglare (elevii își gestionează eficient comportamentele de învățare). Aceasta trebuie să țină

seama de particularitățile de vârstă și de nevoile reale ale elevilor.

Acest demers implică stăpânirea metodelor și instrumentelor de evaluare aplicate în funcție de particularitățile clasei de elevi dar și utilizarea eficientă a strategiilor, metodelor și instrumentelor potrivite în online, astfel încât să fie pusă în valoare creativitatea, gândirea critică, munca colaborativă sau studiul individual.

Evaluarea formativă are ca scop evaluarea progresului elevilor pe parcursul unei unități de studiu. Aceasta îi ajută pe elevi și pe profesori să înțeleagă care concepte mai trebuie reluate, explicate sau demonstrate. Un factor important este libertatea de încercare, greșelile, eșuarea, până când ajung la o înțelegere adevărată a conținuturilor, libertatea în discuții, opinii, idei care aduc cu sine bucuria de reușită.

Evaluarea formativă încurajează mentalitatea de creștere și dezvoltarea abilităților de care elevii se pot folosi pe tot parcursul școlii și în viața profesională. Prin evaluarea formativă, elevii se bazează pe feedback pentru a deveni mai buni.

Cum aplicăm acest tip de evaluare la clasele primare? În primul rând feedback-ul va fi unul constant pe parcursul orei sau putem acorda o atenție sporită la finalul orei (alocarea a 5 minute pentru explicații, sugestii, întrebări). Cu ajutorul instrumentelor digitale quizziz, kahoot, learningapps, liveworksheets, edpuzzle, wordwall, google forms sau mentimeter, putem stabili ceea ce nu s-a înțeles, unde trebuie să ne alocăm mai mult timp. Putem primi rezultatele în timp real și ne putem stabili un plan remedial în funcție de rezultatele primite.

Evaluările sumative sunt la sfârșitul unei unități de învățare și au ca scop măsurarea stăpânirii conținuturilor. Aceasta este gradată și notată în schimb și vizează nivelul de înțelegere a noțiunilor studiate. Testele, eseurile, evaluarea de tip proiect, portofoliile sunt strategii eficiente de evaluare și pot măsura în ce măsură elevii au ajuns la progres. Testele pot fi alocate elevilor sincron cu ajutorul Google Forms sau Liveworksheets, având rezultate în timp real. Pentru proiecte, elevii din clasele primare pot folosi Padlet sau Bookcreator, chiar pot realiza în Canva diferite prezentări. Filmarea cu ajutorul telefonului pentru a explica diferite noțiuni sau pași de urmat în cadrul unui proiect primit, este o altă metodă care îi va ajuta să fie dezinvolti, să se pregătească și să ia locul profesorului, care la rândul său stimulează motivația și dorința de progres.

Cu siguranță, această perioadă va influența modul de abordare a strategiilor, metodelor pe care le vom utiliza la clasă. Pentru copiii noștri, nativi digitali, va trebui să ne reinventăm, să realizăm că ceea ce am descoperit acum ne va fi punct de sprijin. Să nu uităm că această competență digitală reprezintă una din cele 8 competențe cheie recomandate de Comisia Europeană, fundamentale într-o societate bazată pe cunoaștere.

Bibliografie

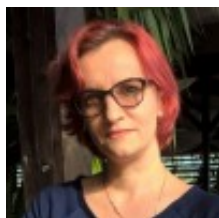
Stanciu, M. (2003). Metode și instrumente de evaluare în ciclul primar, pag 283-284.

Microsoft pentru educație. Învățarea hibridă: un nou model pentru viitorul învățării.

Strategii didactice utilizate în învățarea online, adaptate elevilor clasei a II-a

De **Cristina Simion**

Școala Gimnazială Dan Barbilian, Constanța (Constanța)

Școala românească se află într-o continuă transformare, activitatea fiecărui cadru didactic presupune muncă, interes, implicare. Pe lângă conținuturi, școala are menirea să dezvolte valori, atitudini, abilități – competențe. Elevii învață să fie corecți, responsabili, altruști, empatici, deschiși spre noi experiențe. Adaptarea continuă la schimbare și noile evoluții din educație a determinat dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor încă de la o vârstă fragedă. Pentru a face față învățământului digital, am adaptat nivelului clasei la care predau, clasa a II-a, câteva strategii de lucru utile, atât în activitatea de predare, cât și în etapa de consolidare. Cele cinci strategii prezentate conțin descrieri, etape de lucru, aplicații digitale folosite, beneficii, exemple de aplicare în activitatea proprie. Strategiile pe care le-am ales în acest articol se pot utiliza în cazul învățării sincron, dar și asincron.

Harta lecturii reprezintă o tehnică prin care se poate reprezenta schematic elementele constitutive ale unui text literar. Poate fi activitate frontală sau individuală, la tablă, în caiete, pe fișe de lucru sau digital, cu ajutorul aplicației online gratuite canva.com. *Călătoria cu surprize* se realizează cu ajutorul instrumentului digital thinglink.com, aplicație online gratuită, reprezintă o strategie care utilizează informații despre situații și evenimente specifice din viața elevilor. *Misiunea secretă* se realizează cu ajutorul instrumentului digital powtoon.com, aplicație online gratuită, este un instrument util pentru captarea atenției elevilor și pentru anunțarea temei și a obiectivelor dintr-o lecție. *Joaca cuvintelor* se utilizează cu succes cu aplicația digitală WordArt, ușor de utilizat, atractivă pentru elevi. Exercițiul poate fi aplicat la orice disciplină. În funcție de conținuturile de învățare pe care le urmărim, exercițiul poate fi adaptat. *Galeria virtuală*, realizată cu ajutorul instrumentului digital Padlet, reprezintă o tehnică de fixare, consolidare și evaluare utilizată în scopul încurajării elevilor să-și exprime propriile opinii cu privire la soluțiile propuse de colegii lor.

1. Harta lecturii

„Harta lecturii” reprezintă o tehnică prin care se poate reprezenta schematic elementele constitutive ale unui text literar. Se folosește în cadrul activităților de predare – învățare, când elevii își însușesc cunoștințele. Poate fi activitate frontală sau individuală, la tablă, în caiete, pe fișe de lucru sau digital, cu ajutorul aplicației online gratuite canva.com.

Etape:

1. Lecturarea textului de către elevi;
2. Elevii descoperă elementele constitutive ale unui text și le poziționează în spațiul ales: titlul, autorul, vocabular; text narativ sau în versuri, personaje, idei principale, elemente de versificație, după caz, mesajul textului etc; elementele pot fi scrise în spațiul dat sau pot fi reprezentate prin simboluri.
3. Prezentarea hărții – individual sau în grup, în funcție de activitatea aleasă.

Beneficii:

- Dezvoltă gândirea prin extragerea elementelor semnificative ale unei lecturi și găsirea de simboluri a corespondenței elementelor;
- Dezvoltă memoria vizuală și de orientare în spațiu;
- Dezvoltă reprezentările mentale și schematice ale elevilor

Exemplu din activitatea proprie:

Tema: „Colindătorii”, de George Coșbuc

2. Călătorie cu surprize

Călătorie cu surprize se realizează cu ajutorul instrumentului digital thinglink.com, aplicație online gratuită. Reprezintă o strategie care utilizează informații despre situații și evenimente specifice din viața elevilor. Reprezintă o metodă de cercetare utilizată în etapa de predare.

Scopul strategiei constă în dezvoltarea capacității de a transmite informații despre un eveniment, un fapt, o situație, pentru a determina pe ascultător să înțeleagă mesajul real al evenimentului prezentat. Este necesar ca evenimentul prezentat să fie de actualitate, să fie din realitatea apropiată a receptorului, să capteze interesul elevilor.

Etape:

1. Identificarea evenimentului
2. Culegerea informațiilor pe parcursul „călătoriei”
3. Selectarea informațiilor culese
4. Integrarea noilor informații în structura celor deja însușite

Beneficii:

- Dezvoltă capacitățile intelectuale: de a identifica, a observa, a analiza, a descrie, a căuta, a descoperi, a elabora, a prezenta;
- Dezvoltă gândirea logică, limbajul, spiritul de observație, spiritul critic constructiv;
- Stimulează și exersează inteligențele multiple;

Exemplu din activitatea proprie: Tema: „Colinde de Crăciun” –

3. Misiunea secretă

„Misiunea secretă” se realizează cu ajutorul instrumentului digital powtoon.com, aplicație online gratuită. Reprezintă o strategie care utilizează informații despre situații și evenimente specifice din mediul înconjurător, societate, viața cotidiană a elevilor. Include o metodă de cercetare utilizată în etapa de predare și este un instrument util pentru captarea atenției elevilor și pentru anunțarea temei și a obiectivelor dintr-o lecție.

Scopul strategiei constă în dezvoltarea capacității de a transmite informații despre un eveniment, un fapt, o situație, pentru a determina pe ascultător să înțeleagă mesajul real al evenimentului prezentat. Este necesar ca evenimentul prezentat să fie de actualitate, să fie din realitatea apropiată a receptorului, să capteze interesul elevilor.

Etape:

1. Identificarea evenimentului
2. Culegerea informațiilor pe parcursul „călătoriei”
3. Selectarea informațiilor culese
4. Integrarea noilor informații în structura celor deja însușite

Beneficii:

- Dezvoltă capacitățile intelectuale: de a identifica, a observa, a analiza, a descrie, a căuta, a descoperi, a elabora, a prezenta;
- Dezvoltă gândirea logică, limbajul, spiritul de observație, spiritul critic constructiv;
- Stimulează și exersează inteligențele multiple;

Exemplu din activitatea proprie: Tema: „Marea Neagră” -
powtoon.com/w/dOit6I4u0jC/1/m

4. Joaca cuvintelor

„Joaca cuvintelor” reprezintă o metodă de învățare activă care poate fi utilizată în cadrul disciplinelor asociate Educației sociale, metodă care dezvoltă spiritul de observație, gândirea creativă a elevilor, educarea memoriei. Această metodă se pune în practică cu ajutorul aplicației digitale WordArt, aplicație online gratuită, ușor de utilizat, atractivă pentru elevi. Exercițiul poate fi aplicat la orice disciplină. În funcție de conținuturile de învățare pe care le urmărim, exercitiul poate fi adaptat.

Aplicația presupune introducerea unor cuvinte și așezarea lor în una dintre formele prestabilite, din care elevii pot alege.

Objective:

- Dezvoltarea vocabularului;
- Dezvoltarea imaginației.

Exemple de activități în care poate fi folosit exercitiul:

- la învățarea unui noțiuni noi, a unui nou concept: elevii vor introduce cât mai mult cuvinte din aria cuvântului ales, de exemplu pentru cuvântul „școală” vor descoperi cât mai multe cuvinte care le vin în minte în acel moment;
- discuții tematice în timpul unor ore dedicate unor cauze, de exemplu, de Ziua Pământului, să scrie cât mai multe cuvinte din zona protecției mediului înconjurător;
- discuții despre viețuitoare, lucruri, fenomene: să scrie cât mai multe exemple, încadrate pe tipologii, de exemplu animale sălbatice/animale domestice din anumite zone, meserii etc

- pentru operele citite: să noteze cuvintele cheie din text;
- perechi de sinonime/antonime.

Variantă a metodei: se poate folosi aplicația Mentimeter - în acest caz se oferă deja definiția sau cerința sub forma unor enunțuri sau întrebări.

Exemple din activitatea proprie:

Tema: „Evenimente din viața noastră” - aplicația WordArt

Scriti 3 cuvinte care definesc scoala noastra

Tema: „Scoala mea colorată” - aplicatia Mentimeter

5. Galeria virtuală

„Galeria virtuală” se realizează cu ajutorul instrumentului digital Padlet, aplicație online gratuită. Reprezintă o tehnică de fixare, consolidare și evaluare utilizată în scopul încurajării elevilor să-și exprime propriile opinii cu privire la soluțiile propuse de colegii lor. Această tehnică de învățare prin cooperare stimulează gândirea și creativitatea elevilor.

Scopul utilizării acestei tehnici este de a elabora un plan care să conducă la finalizarea unui produs ce constituie concepția/opinia membrilor grupului.

Etape:

1. Profesorul comunică elevilor strategia de lucru;
2. Activitatea elevilor (se poate desfășura sincron sau asincron)
3. Elevii încarcă pe Padlet fotografii cu lucrările realizate, clipuri muzicale, linkuri către materiale care respectă tematica dată.
4. Materialele expuse virtual se pot accesa în orice moment, elevii pot vizualiza, aprecia, comenta, distribui elementele Padlet-ului.

Avantaie:

- Antrenează cooperarea în cadrul grupului;
- Reactualizează, consolidează, fixează cunoștințele;
- Poate fi folosită ca tehnică de evaluare a abilităților, capacităților și deprinderilor elevilor:
- Tehnica se poate desfășura în mod asincron, elevii pot reveni

oricând la galerie pentru a vedea/comenta/distribui/compara produsele realizate.

Exemple din activitatea proprie:

Tema: „Ziua Internațională a drepturilor copiilor” –

padlet.com/cristinasimion/6evy6uwypmakbhue

Tema: „La mulți ani, România! La mulți ani, români!” –

padlet.com/cristinasimion/732imn315rpjcy3i

Tema: „Iarna în sufletele copiilor” –

padlet.com/cristinasimion/vzulp4ai2825ynqh

Tema: „Viețuitoarele și medii de viață” –

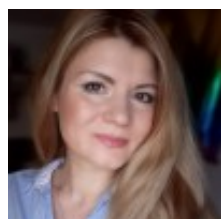
padlet.com/cristinasimion/gk2ofmmi7w7qo96b

Profesori și elevi au descoperit noi resurse pentru a aborda aceste schimbări intervenite în școală, adaptând strategiilor tradiționale noi resurse digitale; împărțind colegilor aceste strategii adaptate nivelului de studiu pentru clasa a II-a, vom introduce treptat și în învățământul tradițional aceste resurse ale activităților online.

Copilul și comunicarea în era digitală

De **Mona Diana Asaftei**

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 33, Brașov (Brașov)

În aceste vremuri, tehnologia digitală este indispensabilă, însă la nivel preșcolar trebuie să avem în vedere și neajunsurile excesului. Jocul și joaca, interacțiunea directă a copilului cu adultul trebuie să rămână fundamentul activității de învățare pentru o dezvoltare sănătoasă.

Privind la copilul de astăzi, știm că acesta este un nativ digital. Un studiu recent realizat de Institutul Family Online Safety (FOSI) și Hart Research – „*Parentajul în epoca digitală*” – dezvăluie câteva statistici interesante. Practic, toți părinții intervievați (în Maryland) au admis că cei mici dețin sau au acces liber la gadget-uri electronice: 90% dintre copii au avut un computer, 93% dețin o consolă de jocuri video, 88% au telefoane mobile, iar 70% dintre părinți au raportat că cei mici aveau propriul MP3player. Nu este, deci, de mirare că părinții unui copil care a învățat să interacționeze cu un ecran înainte de a putea ține în mână un creion, ridică probleme de educație și dileme legate de parentajul eficient. În mod evident, revoluția digitală din ultimele două decenii a provocat o „panică morală” în educație.

Provocările legate de educația în era digitală și de însăși educația digitală apar din convingerea generală că acum este, probabil, singurul moment din istoria omenirii în care copilul cunoaște mai mult decât părintele. O lume bazată pe tehnologie, oferind în același timp accesul tinerilor la resurse neprețuite și oportunități de învățare, aduce, de asemenea, provocări pentru părinți, care includ participarea profitabilă la alfabetizarea digitală, gestionarea

timpului de pe ecran, protecția împotriva atacurilor cibernetice și multe altele. Toate acestea necesită ca părintele să fie, la rândul lui, alfabetizat digital, ceea ce presupune luarea deciziilor în cunoștință de cauză și cunoașterea și aplicarea limitelor.

Astăzi, specialiștii și părinții se întreabă dacă tehnologia nu va diminua cumva curiozitatea intelectuală a copiilor și tinerilor, dacă interesul pentru activitățile virtuale nu-l va depăși pe cel pentru interacțiuni sociale, dacă există siguranță în acest spațiu, dacă dezvoltarea copiilor nu este afectată de interacțiunea cu media digitală.

Interesul pentru descoperirea răspunsurilor la aceste dileme și studiile desfășurate în ultimii ani au formulat o concluzie certă: tehnologia digitală afectează experiențele cotidiene ale copiilor, având implicații în dezvoltarea lor.

Media digitală este un instrument cultural cu efecte asupra cogniției, fiind un stimul ce modelează arhitectura cerebrală. Atunci când este folosită cu moderație, în conformitate cu nivelul de vârstă și sub supravegherea adultului, aceasta aduce beneficii asupra dezvoltării, în special asupra unor aspecte semnificative din domeniul cognitiv: limbajul, atenția și performanța școlară. Cea mai mare parte din dezvoltarea creierului are loc până la vârsta de 5 ani, circuitele neuronale dezvoltându-se până la această vârstă, pentru ca după aceea să continue să se reorganizeze. Acest proces al dezvoltării se bazează pe o capacitate a neuronilor numită neuroplasticitate. Aceasta descrie maleabilitatea circuitelor neuronale care se pot modifica drept răspuns la experiențele de viață intenționate sau întâmplătoare.

Studii recente demonstrează că expunerea prelungită la ecrane și *device*-uri poate conduce la întârzieri în dezvoltarea limbajului și la probleme de concentrare a atenției. Atractive prin luminozitate, culori, mișcare și sunet, aceste instrumente digitale pot fi folosite ca înlocuitor al prezenței umane, cu efect negativ asupra cogniției. Având parte de mai puțină interacțiune umană, acești copii pot manifesta întârzieri în dezvoltarea limbajului. Păstrarea echilibrului și menținerea contactului cu prezențe umane determină creșterea capacității de expunere a ideilor și a capacității de înțelegere a lumii reale. Deși volumul vocabularului la vârste mici nu permite exprimarea tuturor ideilor, interacțiunile constante cu alți copii și adulți reprezentativi sunt benefice creșterii capacităților de exprimare a sinelui în mod substanțial.

În ceea ce privește dezvoltarea socio-emoțională, copiii trebuie să-și dezvolte un puternic sentiment al identității, să-și formeze capacitatea de a-și exprima și gestiona emoțiile cu scopul de a crea relații semnificative și de a se implica în mediul înconjurător.

Jocul și joaca, explorarea și comunicarea constituie piatra de temelie a formării timpurii a identității. Tehnologia modernă se poate integra în educația timpurie a copilului cu condiția să fie interactivă și să nu ocupe totalmente timpul jocului real. Informația este putere, iar puterea, ca o balanță, se poate înclina în ambele sensuri. Adulții analfabeți din punct de vedere digital pot să fie suficient de naivi încât să nu ia în considerare riscurile sau avantajele.

O altă abilitate importantă pentru educația electronică parentală este *know-how*-ul și angajamentul de a gestiona activitățile tehnologice ale copilului. Aceasta include cunoașterea și/ sau moderarea duratei, conținutului și calității implicării digitale a copilului. Toți cei trei factori sunt subiectivi și sunt o funcție a

temperamentului copilului, gradului de implicare a părinților și natura societății căreia îi aparțin. Pentru participarea adulților la educația digitală este foarte important ca părintele și școala să aibă o interacțiune activă și canale de comunicare deschise, astfel încât părintele să înțeleagă în mod clar orientările tehnologiei școlare și ale clasei, să știe cum și ce tipuri de tehnologie sunt utilizate în clasă și dacă este posibil, să obțină instrumentele necesare pentru a completa educația în clasă. Conștientizarea digitală parentală conține nu numai o bună informare cu privire la instrumentele disponibile copiilor pentru utilizarea sigură și eficientă a tehnologiei, dar și angajamentul său personal de a conduce prin exemplu.

Dacă analfabetismul digital parental poate provoca un tip de probleme copiilor, utilizarea excesivă de tehnologie de către părinți poate ridica un set complet diferit de probleme, dar la fel de serioase. Efectele psihologice ale părinților saturați de tehnologie sunt mai subtile și mai grave. Utilizarea crescândă a tehnologiei și a gadget-urilor de către părinți, se transformă într-un risc real de a se deconecta social de copiii lor, de alte persoane, de natură și, deseori, de ei înșiși. Această deconectare poate avea efecte grave asupra dezvoltării copilului. Părinții au sarcina de a-și îndruma copiii spre o dezvoltare sănătoasă, fiind necesar să conceapă abordarea tehnologiei digitale prin accentuarea dezvoltării fizice, cognitive și socio-emoționale.

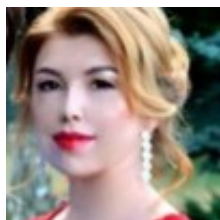
Bibliografie

1. Ionescu, M, Anghelescu, C, Boca, C, Herseni, I., Popescu, C., Statva, E., Ulrich, C., Novach, C (2010) -Repere ale creșterii și dezvoltării copiilor de la naștere la 6/7 ani;
2. Piaget, J. (2004). Psihologia copilului. Ed. Cartier.
3. Verza, E., (1981). Psihologia vârstelor. București: EDP
4. Vigotski, L.S.(1971-1972) Opere psihologice alese. Gândire și limbaj. Vol.2., București: Editura Didactică și Pedagogică

Dezvoltarea competențelor digitale și pregătirea profesională a cadrelor didactice - o prioritate a Casei Corpului Didactic Teleorman

De **Eliza Marinela Sotirescu**

Casa Corpului Didactic Teleorman (Teleorman)

Pandemia de Coronavirus a adus educația și implicit formarea personalului didactic în fața unei schimbări de paradigme educaționale, aceasta fiind pusă în fața unei noi provocări: cea digitală. Din 11 martie, de când s-a decis închiderea școlilor,

profesorii și elevii au trebuit să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional trebuie să continue în mediul on-line și să fie pregătit și pentru noul an școlar 2020-2021. Casa Corpului Didactic Teleorman, ca principal furnizor și facilitator de programe de formare, a inițiat în luna martie 2020, prin experiența acumulată în proiectul CRED în folosirea serviciilor G Suite pentru educație, webinare, moderate de expertul regional elearning din proiectul CRED și informaticianul Inspectoratului Școlar Județean Teleorman, pentru toate unitățile de învățământ din județ, sprijinindu-le pas cu pas în implementarea învățământului online, prin integrarea noilor tehnologii în activitatea didactică și administrativă.

Astfel, au fost formate 110 cadre didactice, personal resursă pentru fiecare unitate de învățământ, iar județul Teleorman ocupă locul doi la nivel național în folosirea serviciilor G Suite pentru educație. Până la sfârșitul lunii august toate școlile din județ vor avea licența gratuită G Suite for Education.

În acord cu precizările Ministerului Educației și Cercetării, oferta de formare a Casei Corpului Didactic Teleorman a constituit un punct de start consistent în derularea unor activități ulterioare de formare continuă pentru dezvoltarea competențelor digitale necesare în activitatea didactică, cu accent pe clasa virtuală, platforme online de învățare, aplicații și laboratoare virtuale.

Cadrelor didactice au avut posibilitatea de a participa la webinare/sesiuni de informare online, din oferta de formare a Casei Corpului Didactic Teleorman, programele fiind adaptate la cerințele imediate în vederea eficientizării procesului de învățare la distanță.

Utilizarea noilor tehnologii în activități de învățare i-a determinat pe profesori să regândească procesul didactic în maniera de a-l face compatibil cu noua modalitate de comunicare facilitată de platformele digitale.

Prin intermediul proiectului de mobilitate „Îmbunătățirea calității formării la Casa Corpului Didactic Teleorman prin profesionalizarea europeană a formatorilor”, Acțiunea cheie 1 - Educația Adulților, finanțat de Comisia Europeană prin programul Erasmus+ (contract nr. 2018-1-RO01-KA104-048116), Casa Corpului Didactic Teleorman și-a îmbunătățit procesul de formare prin introducerea tehnologiei Web 2.0 în cadrul sesiunilor de formare și a format gratuit prin intermediul programului de formare "Alte modalități de predare-învățare-evaluare prin folosirea instrumentelor WEB 2.0 în educație" un număr de 100 de cadre didactice.

Directorul Casei Corpului Didactic Teleorman, ținând cont de reglementările legislative în vigoare emise de Ministerul Educației și Cercetării, a pus în valoare formatorii cu competențe în domeniul învățării online/blended learning, iar în perioada iunie-august cursurile din oferta Casei Corpului Didactic Teleorman au fost reavizate pentru desfășurarea în format sincron/online, fiind desfășurate următoarele programe de formare:

- Utilizarea calculatorului în activitatea didactică
- Metode de utilizare a tehnologiei în grădiniță
- CRED-curriculum relevant, educație deschisă pentru toți
- Formarea continuă pentru profesorii metodiști ai Inspectoratului Școlar Județean Teleorman

- Dezvoltarea profesională din perspectiva examenului de definitivat
- Program de formare a cadrelor didactice care fac parte din comisiile județene de organizare și desfășurare a probelor practice/orale în profilul postului și a inspecțiilor speciale la clasă
- Program pentru pregătirea cadrelor didactice cu statut de suplinitor în vederea participării la susținerea concursului național de ocupare a posturilor vacante
- Dezvoltarea competențelor de evaluare a cadrelor didactice care participă ca evaluatori la examenul de definitivat
- Managementul strategic și operațional al activităților educative
- Codul de etică- baza unei culturi organizaționale solide.

Fiecare program de formare conține și un modul care vizează dezvoltarea competențelor digitale, fiind formate în această perioadă 650 de cadre didactice.

Activitatea de formare a continuat toată luna august și în primele două săptămâni ale lunii septembrie, C.C.D. Teleorman venind în sprijinul cadrelor didactice prin activități de consiliere în folosirea tehnologiei la clasă.

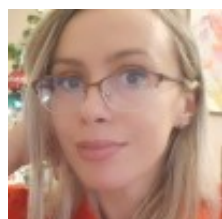
Pentru participarea la cursuri, cadrele didactice se puteau înscrie online prin completarea formularului ccd.isjtr.ro/category/navigare/formulare-online de pe site-ul instituției, prin email la adresa ccd_tr@yahoo.com și direct la sediul Casei Corpului Didactic Teleorman, str. Carpați, nr.15, Alexandria.

Casa Corpului Didactic Teleorman pregătește și alte programe de formare pentru anul școlar 2020-2021, care se adresează personalului didactic, didactic auxiliar și de conducere din învățământul preuniversitar teleormănean. Toate activitățile de formare ale Casei Corpului Didactic Teleorman sunt adaptate priorităților M.E.C. referitoare la organizarea programelor de formare continuă, în scopul asigurării calității procesului de predare-învățare-evaluare.

Auxiliarul didactic, document curricular și mijloc de evaluare utilizat în preșcolaritate

De **Andreea-Elena Dorin**

Școala Gimnazială Mihai Drăgan, Bacău (Bacău)

Articolul își propune să realizeze în primul rând o analiză a auxiliarului didactic utilizat la nivel preșcolar din perspectiva teoriei și metodologiei curriculumului. Accentul cade pe funcția

formativ-educativă al acestuia. În al doilea rând, acesta poate fi analizat într-un context teoretic și metodologic mai larg și anume teoria evaluării educaționale, în care auxiliarul didactic poate fi văzut ca set de probe utilizate în cadrul unui dispozitiv de evaluare mult mai cuprinzător. Pentru a vedea în ce măsură poate fi utilizat caietul de muncă independentă ca instrument de evaluare, este imperios necesar a înțelege care sunt caracteristicile acestuia și ce condiții trebuie să respecte.

Auxiliarele didactice pentru preșcolari se încadrează în categoria produselor curriculare și deci cea mai reprezentativă teorie pentru abordarea teoretică a lor este teoria și metodologia curriculumului. Nu ne vom opri asupra curriculumului, întrucât perspectivele și tendințele de analiză a acestui concept multidimensional sunt destul de variate, însă vom lua drept reper abordarea celor trei planuri de analiză (Potolea, 2002).

Abordarea multidimensională a curriculumului presupune existența a trei planuri, niveluri de analiză a curriculumului: planul structural, planul procesual și planul produsului. Planul produsului se referă la „rezultatele așteptate ale proiectării curriculare”, iar la nivelul învățământului preșcolar le putem identifica pe cele principale (plan de învățământ, curriculum preșcolar-document oficial) și pe cele auxiliare, aceasta din urmă cuprinzând ghiduri metodice, auxiliare didactice pentru preșcolari, softuri educaționale etc. Caietele de muncă independentă pentru preșcolari au caracter auxiliar prin raportare la documentul oficial care reglementează activitatea didactică din grădinițele din România și care structural structural, aduce în atenția cadrelor didactice următoarele componente: finalitățile, conținuturile, timpul de instruire și sugestii privind strategiile de instruire și de evaluare pe cele două niveluri de vârstă (3-5 ani și 5- 6/7 ani).

Aceste instrumente au depășit de mult timpul statutului de simple mijloace didactice, ele fiind „expresii autentice ale curriculumului” (Potolea, 2002), acest fapt putând fi simplu observat prin felul în care sunt construite. Actualul curriculum preșcolar operează cu domenii experiențiale (estetic și creativ, științe, om și societate, psihomotric, limbă și comunicare) care „transcend granițele dintre discipline” și care se întâlnesc cu domeniile tradiționale de dezvoltare a copilului, respectiv: domeniul psihomotric, domeniul limbajului, domeniul socio-emoțional, domeniul cognitiv. Astfel caietele de lucru încearcă să fie elaborate conform recomandărilor, fiind concepute pe fiecare domeniu experiențial în parte, excepție făcând cele din aria științe, care sunt de regulă concepute pe discipline - matematică și cunoașterea mediului. La nivel de conținut, obiectivele de referință și exemplele de comportamente prezentate în documentul oficial servesc drept reper.

Componentele structurale și procesuale ale curriculumului sunt integrate și în structura internă a produselor care derivă din acesta. Astfel, în planul structural, caietul de lucru integrează obiective, timp de instruire și conținuturi. Iar în planul procesual, poate trece prin trei faze:

- Faza de construcție: sunt proiectate conform unor reguli, principii, modele de către echipe de specialiști în domeniul educației
- Faza de implementare: utilizarea efectivă în timpul activităților instructiv-educative, cu toate caracteristicile acestei utilizări: cât de des, cu ce scop (de consolidare, de evaluare sau de transmitere de noi cunoștințe și formare de

abilitați noi), în ce moment al lecției, la ce arii curriculare, cum este organizat colectivul de copii în timpul folosirii acestui mijloc didactic (frontal, individual, pe grupuri) etc.

- Faza de evaluare a caietelor: evaluarea poate fi realizată de către cadrul didactic care observă direct rezultatele învățării și felul în care copiii s-au raportat la ele și decide dacă va mai utiliza pe viitor același caiet sau nu; poate fi realizată de către echipa care a elaborat proiectul, în colaborare cu educatorii care l-au implementat la grupă, pentru a vedea ce modificări pot fi făcute, pentru a-l îmbunătăți.

Toate aceste procese prin care produsul educațional trece fac ca el să poată fi privit ca un proiect educațional la scară mică, o expresie a proiectului educațional curriculum la scară mare. Astfel, niciunul dintre cele trei procese nu poate fi eliminat, chiar dacă în cazul evaluării nu există un cadru standardizat pentru această categorie de produse, ea realizându-se de către utilizatori sau de către propunători. Evaluarea auxiliarului didactic utilizat în procesul didactic o face educatorul în trei momente diferite, în vederea luării unor decizii:

- înainte de a-l alege, când cadrul didactic selectează conform anumitor criterii cel mai bun produs care să sprijine realizarea finalităților educaționale propuse,
- pe parcursul implementării efective a instrumentului în activitatea didactică, printr-o permanentă analiză a acestuia, de cele mai multe ori fără o intenționalitate conștientă – la sfârșitul unei secvențe de utilizare, când cadrul didactic formulează o concluzie generală în legătură cu eficiența mijlocului didactic ales, pentru a ști pe viitor dacă va mai folosi acel produs sau tip de produs.

Astfel, auxiliarul didactic, privit ca document curricular, trebuie să respecte indicațiile oferite de curriculum. Adică în elaborarea, implementarea și evaluarea sa, un prim reper trebuie să fie curriculumul preșcolar: finalitățile, conținuturile, recomandările privind strategiile de instruire și de evaluare, timpul de instruire. Criteriile de care trebuie să se țină cont în elaborarea și selectarea lor ar putea fi (Manolescu, 2009):

- Din punctul de vedere al conținuturilor: să răspundă obiectivelor învățământului preșcolar; să fie la nivelul de înțelegere a copilului, să conțină sarcini de lucru variate, organizate de la simplu la complex, să respecte principiul integrării conținuturilor, să respecte logica internă a disciplinelor (cu precădere la domeniul Științe);
- Din punctul de vedere al abordărilor pedagogice: să fie în concordanță cu principiile educației timpurii (în special principiul învățării prin joc) și cu teoriile fundamentale care stau la baza acestora; să țină seama de interesele reale ale copilului, să promoveze explorarea și descoperirea;
- Din punctul de vedere al redactării și ilustrațiilor: materialul să fie organizat logic, să fie prezentat într-o manieră atractivă, specifică vârstei, să fie aerisit, ușor de urmărit, să conțină imagini vii colorate, sugestive etc.

Literatura de specialitate (Cerghit, 1988) definește mijloacele de învățământ ca fiind obiecte, dispozitive, aparate care contribuie la desfășurarea eficientă a activității didactice. Ele sunt resurse materiale ale procesului de învățământ, selecționate din realitate, modificate sau confecționate în vederea sprijinirii atingerii unor

obiective pedagogice. În schema acțiunii educaționale, acestea sunt subsumate „dispozitivului pedagogic”. Considerăm astfel auxiliarul didactic pentru copii ca fiind un mijloc didactic care suține activitățile de învățare și care eficientizează astfel activitatea cadrelor didactice din învățământul preșcolar.

Luând ca reper clasificarea mijloacelor de învățământ ce are drept criteriu funcția pedagogică îndeplinită cu prioritate de acestea, auxiliarul pentru preșcolari este un mijloc didactic informativ demonstrativ pentru că facilitează într-o anumită măsură dobândirea informațiilor, formarea reprezentărilor și noțiunilor; este un mijloc de exersare și formare, pentru că este necesar formării unor priceperi și deprinderi; și nu în ultimul rând reprezintă un mijloc de evaluare a performanțelor școlare, pentru că poate fi văzut ca un set de probe de evaluare și permite observarea anumitor comportamente. Luând ca reper clasificarea mijloacelor de învățământ după criteriul etapelor în inovarea instrucției (Ionescu, Radu, 1995), încadrăm caietul de muncă independentă pentru preșcolari în categoria celei de-a doua generații, căreia îi aparțin mijloacele purtătoare de informații gata elaborate: manuale și alte texte tipărite.

Observăm că încercarea de a stabili clar din ce categorie de mijloace de învățământ face parte auxiliarul didactic destinat muncii independente în preșcolaritate ne-a dus la o încadrare forțată și chiar nepotrivită. Acest lucru se poate datora formatului acestuia foarte diferit de alte tipuri de mijloace didactice sub aspectul scopului acestuia, a conținuturilor vehiculate, a funcțiilor pedagogice diferite pe care le poate avea.

Considerăm că auxiliarele pentru preșcolari îndeplinesc preponderent o funcție formativ-educativă pentru că utilizarea lor se sprijină exersarea operațiilor gândirii, activizarea atenției și formarea unor priceperi și deprinderi, pe care am încercat să le identificăm în funcție de domeniile de dezvoltare așa cum sunt ele conturate în „Reperete fundamentale privind învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului între naștere și 7 ani”¹:

- dezvoltare fizică: contribuie la dezvoltarea motricității fine prin coordonarea mușchilor mici ai mâinii, și la dezvoltarea senzorio-motorie, în special a dezvoltării oculo-motorii;
- dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii: auxiliarul oferă o veritabilă experiență de lucru cu cartea, îl ajută să conștientizeze limbajul scris/vorbit, sprijină însușirea deprinderilor de scris;
- dezvoltare cognitivă și cunoașterea lumii: formarea reprezentărilor matematice elementare, dezvoltarea gândirii logice și rezolvarea de probleme; dezvoltarea capacității de descriere a caracteristicilor lumii vii (prin sarcinile specifice domeniului experiențial Științe)
- dezvoltare socio-emoțională: poate dezvolta abilitatea de interacțiune cu adulții și copii (copilul învață să ceară, să primească și să ofere ajutor); dezvoltarea comportamentelor prosoziale cum ar fi asumarea responsabilității, prin perceperea, asumarea și respectarea regulilor
- capacități și atitudini în învățare: dezvoltarea curiozității și a interesului, a capacității de a interacționa în activități; dezvoltarea capacității de a duce la bun sfârșit o sarcină, chiar dacă întâmpină dificultăți; într-o mică măsură dezvoltarea creativității.

Trebuie precizat faptul că auxiliarul didactic pentru preșcolari

poate îndeplini cu adevărat o funcție formativ-educativă, doar dacă se respectă anumite criterii de elaborare dar și de implementare, pe care el enunțăm în cele ce urmează. În subpunctul anterior, în care am abordat auxiliarul ca fiind un produs curricular, am enumerat anumite principii care țin de elaborarea și selecția lor. Respectarea acestora nu este suficientă, chiar se poate dovedi inutilă dacă nu este urmată de respectarea unor criterii ce țin de implementarea în activitate.

În primul rând, alegerea unui anumit mijloc didactic influențează strategia în sine, însă în preșcolaritate, caietul de lucru nu ar trebui să fie centrul activităților de învățare, întrucât acesta nu poate oferi o experiență de învățare concretă și complexă, rolul acestuia fiind limitat. Atunci când cadrul didactic propune zilnic spre completare copiilor fișe și caiete de lucru, accentul cade spre învățarea-transmiterea unor cunoștințe și mai puțin pe formarea unor abilități pentru viața reală. Tendința de a înlocui activitățile de joc cu activitățile cu caracter "academic" este aspru criticată de către psihologi și specialiști în științe ale educației. Conform acestora, copiii nu învață din acest tip de exercițiu ceea ce cred părinții și profesorii că ei învață (Kostelnik, Soderman, Whiren, 1993). Nu trebuie să uităm deci că ele sunt pur facultative și rolul lor este de a susține învățarea, alături de alte mijloace didactice mult mai benefice pentru copil, în cazul nostru materiale intuitive, jucării.

În al doilea rând, fișele și caietele de lucru ar trebui folosite abia în momentul în care copiii sunt dezvoltați corespunzător încât să poată avea valențe cu adevărat formative. (Bredenkamp, Rosegrant, 1992), cu alte cuvinte să fie introduse cât mai târziu, de preferat cel mai bine la grupa mare.

În al treilea rând, deși le numim caiete de muncă independentă, copilul nu lucrează decât sprijinit pentru că nu are capacitatea de a înțelege mesajul scris și deci nici sarcinile de lucru. Asta presupune ca educatorul să fie în permanență alături de copil, să explice sarcinile, să demonstreze, să ofere informații suplimentare, să încurajeze.

În al patrulea rând, jocul rămâne activitatea fundamentală în preșcolaritate, iar auxiliarul vine să sprijine formarea anumitor capacități, abilități, deprinderi, abia numai după ce acestea formate pe baza învățării intuitive, cu obiecte concrete, prin explorare și descoperire.

Pe lângă faptul că ele reprezintă un posibil suport al activității de învățare, un mijloc de formare a unor deprinderi și abilități, ele pot fi folosite în procesul de evaluare, ca mijloace sau instrumente prin care se poate face evaluarea, monitorizarea progresului copilului.

Astfel, din această perspectivă, cel mai larg context teoretic și metodologic în care se încadrează tema cercetată este teoria evaluării educaționale, în care auxiliarul didactic poate fi văzut ca set de probe utilizate în cadrul unui dispozitiv de evaluare mult mai cuprinzător. Pentru a vedea în ce măsură poate fi utilizat caietul de muncă independentă ca instrument de evaluare, este imperios necesar a înțelege care sunt caracteristicile evaluării la nivelul învățământului preșcolar. Evaluarea ce se desfășoară la nivelul educației timpurii respectă structura generală a evaluării școlare, așa cum le identifică Manolescu și Panțuru (2008), dar se diferențiază semnificativ de evaluarea care se desfășoară la alte niveluri ale sistemului de învățământ. sub aspectul tuturor variabilelor sau a elementelor structurale implicate, pe care vom încerca să le identificăm și să le caracterizăm pe scurt.

a.) Finalitățile: Scopul general al evaluării în grădiniță este cunoașterea copilului de 3–6+7 ani, a particularităților individuale, a nivelului de dezvoltare al acestuia pe toate planurile, în vederea obținerii unei imagini globale, potrivit abordării holistice. O educație centrată pe copil, așa cum prevede actualul curriculum, se poate face doar prin cunoașterea particularităților individuale și de vârstă, pentru a putea acorda sprijin individualizat în dezvoltare. Obiectivele generale ale evaluării, ce derivă din scop, sunt: stabilirea nivelului de dezvoltare a preșcolarului, stabilirea evoluției copilului și a măsurilor de ameliorare, stabilirea gradului de realizare a obiectivelor educaționale propuse. Obiectivele vizează atât preșcolarul, cât și educatoarea.

b.) Agenții: Pentru a avea o imagine de ansamblu cât mai cuprinzătoare și obiectivă, evaluarea se realizează de către o echipă de evaluare formată din: personalul medical (la înscrierea copilului în grădiniță și pe parcursul frecventării se completează fișa medicală); conilierul școlar care se focalizează pe întocmirea planurilor de consiliere, consilierea copiilor cu CES și consilierea părinților și chiar a educatoarei, educatoarea care realizează o evaluare didactică.

c.) Obiectul: Realitatea aleasă ca „material” de studiu în preșcolaritate, în termeni de rezultate sunt: atitudini și comportamente dobândite de preșcolari în procesul de educație; cunoștințe, priceperi și deprinderi din plan intelectual-cognitiv, afectiv-atitudinal, psihomotoric,; procesul educativ

d.) Funcțiile: Pe lângă funcțiile generale (constativă, diagnostică și predictivă), evaluarea în preșcolaritate îndeplinește funcții specifice:

- Educatorului: permite culegerea de informații cu privire la nivelul de dezvoltare al preșcolarilor și cu măsura în care au fost îndeplinite obiectivele propuse; îl ajută să identifice ceea ce a reuși să facă și punctele slabe; sugerează căi de perfecționare a stilului didactic promovat de el; constituie un autocontrol permanent asupra activității proprii și ajută la luarea măsurilor ameliorative.
- Preșcolarului: pentru că se realizează în permanență, ea orientează și dirijează dezvoltarea preșcolarului, producând efecte globale în plan formativ-educativ; prin oferirea de stimulente și recompense are o funcție motivațională, stimulativă; funcție de întărire a comportamentelor pozitive; îl ajută să se autoevalueze și să își formeze capacități de autoevaluare;
- Părintelui: oferă constant părinților informații în legătură cu progresele pe care le face copilul prin raportare la obiective și la el însuși; învață să îl cunoască pe copil și îi oferă repere în observarea acestuia; îi oferă sugestii de continuare a activității din grădiniță și înafara ei.

e.) Criteriile: Fiecare copil este unic și are un ritm propriu de dezvoltare, de aceea rezultatele evaluării se compară cu performanțele copilului însuși, cu succesele și insuccesele proprii. Este o evaluare de progres, iar rezultatele obținute sunt considerate puncte de referință în aprecierea nivelului de dezvoltare.

Pentru că preșcolarul se află în plin proces de dezvoltare, evaluarea acestuia se face și prin raportare la tabloul normativității vârstei, care are o fundamentare medicală,

psihologică, pedagogică, sociologică. „Tabloul” unei vârste indică repere atât pentru dezvoltarea fizică, cât și pentru cea psihică, prin reperele psihogenetice. Acestea se manifestă în cadrul activităților de joc și învățare.

Pentru că urmărim realizarea unor obiective cadru, de referință și respectiv operaționale, evaluarea se face și prin raportare la obiective. La începutul, pe parcursul și la sfârșitul anului școlar, pe domenii experiențiale, evaluarea practică o evaluare criterială, dar măsura și calitatea achizițiilor este atât de nuanțată pe câți copii sunt, evoluând diferit. Esențial rămâne progresul individual înregistrat de la o etapă la alta.

f.) Strategii: Pot fi criteriale; evaluare inițială, formativă, sumativă

Evaluarea inițială se realizează la intrarea copilului în grădiniță de către personalul medical și educatoare, prin observări, discuții cu părinții și chestionare adresate acestora, prin probe de evaluare. Evaluarea inițială poate avea loc la începutul unui proiect tematic, sau al unei etape în învățare.

Evaluarea formativă are caracter permanent și vizează susținerea activității didactice din grădiniță și respectiv formarea-dezvoltarea preșcolarilor. Ea este în esență ei formativă pentru că transformă acțiunea de evaluare, dintr-un proces constatativ, într-unul diagnostic, de evaluare globală, nuanțată. Ea devine parte integrată a activității din grădiniță, proces constitutiv al acesteia. Se realizează preponderent prin observarea curentă a comportamentului preșcolarilor, dirijată sau spontană, la care se adaugă și alte metode de evaluare: analiza produselor activității, probe practice și orale, portofoliul.

Evaluarea sumativă are ca beneficiari finali adulții și vizează nivelul de performanță atins în raport cu obiectivele cadru și de referință. Pe baza constatărilor se poate schița profilul de personalitate, descrie inventarul de cunoștințe, se pot identifica interesele și posibilitățile, toate acestea pentru a stabili direcții de acțiune, și nicidecum pentru clasificare sau comparare. Se poate realiza la sfârșitul unui an școlar, sau la sfârșitul grădiniței.

g.) Dispozitivul de evaluare cuprinde următoarele metode, cu instrumentele și tehnicile specifice acestora:

Observarea este fundamentul evaluării și își are originea ca metodă în psihologie, fiind înrudită cu metoda observării din psihologie, definită ca fiind „consemnarea sistematică și riguroasă a reacțiilor și formelor de conduită, care privește un anumit aspect al dezvoltării psihice”. (Șchiopu) Diferența este că observarea din grădiniță se referă la toate aspectele dezvoltării copilului. Se realizează prin urmărirea atentă și sistematică, fără a interveni. Instrumentele și tehnicile de înregistrare a datelor sunt: înregistrări factuale, înregistrări narative, liste de control/de verificare, fișa de observare psihopedagogică.

Portofoliul ca metodă și instrument reprezintă o probă sumativă de evaluare, utilizată și în autoevaluare și presupune un proces de analiză a produselor activității unui copil, strânse pe parcursul unui an școlar. Este un instrument foarte flexibil, permite aprecierea nivelului cunoștințelor, capacităților, deprinderilor specifice mai multor domenii de dezvoltare, respectiv experiențiale.

Amintim doar și *probele orale, practice și mixte*, pe care nu le detaliam.

Unele rapoarte rapoarte și documente de politică educațională din

alte țări (Shepard, L. A., Kagan, S. L., & Wurtz, E. (coord.), 1998) au subliniat dificultatea realizării unei evaluări obiective la vârstele fragede (de la naștere la 8 ani) deoarece copiii sunt în plin proces de creștere și dezvoltare, sub toate aspectele. Creșterea este rapidă, episodică și extrem de „influențabilă” de contextul educațional care cuprinde atât cadrul formal al grădiniței, cât și mediul familial. Învățarea la vârstele mici ia formă individualizată și este foarte diferită de învățarea care-l caracterizează pe adult. Deoarece copilul ajunge să știe lucruri „făcând”, prin interacțiunea directă, nemijlocită cu mediul, tocmai de aceea, în ochii observatorilor, ei pot „demonstra” ceea ce știu cel mai ușor prin activitățile practice, și mai puțin prin scris și vorbit, context în care evaluarea formală, prin teste scrise este inadecvată. Pe de altă parte, pentru că evoluția în plan cognitiv și nu numai este atât de rapidă, testele aplicate într-un anumit moment nu oferă o imagine de ansamblu și completă a rezultatelor învățării.

În sistemul metodologic al evaluării desfășurate în preșcolaritate, utilizarea auxiliarului didactic ca metodă de evaluare ocupă un loc secundar, dar nu neapărat marginal și nicidecum neimportant. Multe cadre didactice utilizează auxiliarele în activitățile de învățare, fără să le privească ca instrumente de evaluare, aceasta realizându-se implicit. În timpul lucrului cu auxiliarul, se urmărește atât realizarea sarcinilor de lucru propuse, cât și observarea modului în care copilul rezolvă aceste sarcini și cum se raportează la ea (cum ține creionul în mână, interesul manifestat față de activitate, atenția canalizată, perseverența, curajul de a cere ajutor când întâmpină dificultăți, sărbătorirea micilor succese). Cu alte cuvinte, în cadrul acestei metode de evaluare, obiectul îl reprezintă un corpus de cunoștințe, capacități dar și atitudini. Astfel, evaluarea prin intermediul auxiliarului didactic se încadrează în categoria probelor mixte pentru că sarcinile de lucru sunt de cele mai multe ori combinate, atât sub aspectul domeniului experiențial/ disciplinei, cât și sub aspectul tipului de comportament așteptat. De exemplu, în cadrul unei fișe de lucru/ set de exerciții la o anumită temă pot exista sarcini care să solicite abilitatea de a transmite verbal un anumit mesaj, de a formula un răspuns, dar și sarcini care vizează o activitate practică. Luăm ca exemplu o fișă de lucru dintr-un caiet, care conține 4 sarcini de lucru diferite care alcătuiesc o probă de evaluare mixtă: *Arată care este ursulețul cel mai mare!, Încercuiește mulțimea ursuleților mici. Colorează cu roșu ursuleții mijlocii. Amintește-ți un cântecel despre urs.*

Prin raportare la tipul strategiei de evaluare, așa cum sus amintite mai sus, caietul de lucru pentru preșcolari oferă o evaluare preponderent formativă, fiind folosit pe tot parcursul unui an școlar. Astfel, permite realizarea unei evaluări centrate pe procese, „destinată rectificării, reajustării, readaptării acestora; ameliorării și optimizării, reglării și autoreglării predării și învățării” (Cerghit, 2002).

Bibliografie

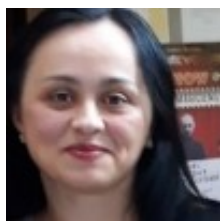
1. Bredekamp, S.; Rosegrant, T. (Eds.). (1992). Reaching potential: Appropriate curriculum and assessment for young children. Washington, DC: Natl. Assn. for the Education of Young Children.
2. Cerghit, I. (1988), Mijloace de învățământ și strategii didactice, în: Cerghit Ioan, Vlăsceanu Lazăr (coord.), Curs de pedagogie, Tipografia Universității, București.
3. Cergit, I. (2002), Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri, strategii, Editura Aramis, București.

4. Manolescu, M.; Panțuru, S. (2008), Teoria și practica evaluării educaționale (activități, conduite, rezultate) formale și nonformale: structuri, forme, funcții, relații, mecanisme, disfuncții. În Potolea, D. & (coord) Pregătirea psihopedagogică, Polirom, Iași.
5. Manolescu, M. (2008), Elemente structurale ale curriculumului școlar, semnificații și interacțiuni. Aplicații, în Potolea, D.; Neacșu, I.; Iucu, R. B.;
6. Pânișoară I.O. (coord.), Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II, Polirom, Iași, pp. 178 -197.
7. Manolescu, M. (2009), Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar: teorie și practică, Editura Credis, București.
8. Shepard, L. A., Kagan, S. L., & Wurtz, E. (Eds.). (1998). Principles and recommendations for early childhood assessments. Washington, DC: National Goals Panel. Descărcat de la govinfo.library.unt.edu/negp/reports/prinrec.pdf

Selectarea, adaptarea și avantajele utilizării elearning-ului la elevii cu CES

De **Cristina-Mariana Răducanu**

Liceul Teoretic Grigore Tocilescu, Mizil (Prahova)

Cel mai important obiectiv în educația elevilor cu CES îl constituie identificarea și utilizarea celor mai adecvate strategii educaționale. Modalitățile de adaptare a tehnologiilor și materialelor de tip elearning vor aduce beneficii în activitatea de tip online cu elevii cu cerințe educaționale speciale. Acestea nu trebuie să excludă educația clasică, profesorul având rolul de a o lega de resursele virtuale existente.

Integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă reprezintă azi o prioritate pe care, din păcate, cei mai mulți nu o consideră o necesitate, ci doar o problemă în plus pentru cadrele didactice care lucrează cu efective mari de elevi la clase sau pentru cei care nu sunt pregătiți pentru munca adaptată nevoilor și potențialului intelectual al acestora, prin realizarea unor planuri de intervenție individualizate și prin respectarea unei programe adaptate.

Deși școala ca instituție de formare este cea care ar trebui să răspundă cerințelor tuturor elevilor, sarcina de a-l transforma pe elevul cu CES într-o persoană capabilă să-și creeze propriile raționamente și strategii pentru învățare pică în responsabilitatea cadrului didactic cu care acesta interacționează.

Perioada de predare online, în timpul acestei perioade pandemice i-a determinat pe cei mai mulți să apeleze la una sau mai multe dintre variatele platforme educaționale existente, fără a ține cont și de adaptabilitatea elevilor cu CES la utilizarea lor. Este drept că fiecare categorie de elevi prezintă particularități care îi

diferențiază de alții și totodată impune anumite restricții pentru dizabilitățile cu care aceștia se confruntă. La cum se întrevide viitorul școlii românești, activitatea va fi continuată în același format și în anul școlar următor.

Având în vedere toate aceste circumstanțe, trebuie să cunoaștem câteva aspecte care ne vor ajuta să alegem instrumentele și platformele de tip elearning potrivite elevilor noștri:

- Acestea trebuie să permită atât predarea cunoștințelor, cât și posibilitatea realizării evaluării acestora;
- Să nu fie alese la întâmplare sau doar prin prisma faptului că aduc anumite beneficii financiare /sponsorizări instituțiilor în cauză. Platforma trebuie aleasă astfel încât să corespundă nevoilor și potențialului tuturor elevilor;
- Posibilitatea gestionării resurselor didactice puse la dispoziție pe platforme: să fie folosite cu ușurință și de elevii cu CES, ori de câte ori au nevoie, așadar trebuie să existe un spațiu de stocare pe care aceștia să îl poată accesa ușor;
- Încărcarea de materiale didactice obținute prin utilizarea a diferite instrumente sau aplicații atractive pentru elevii cu CES;
- Platformele elearning să fie atractive și prin design, astfel încât elevii să le privească ca pe o provocare, să le deschidă cu plăcere și curiozitate. Pot avea un mesaj de bun venit atașat zilnic sau de câte ori sunt folosite, se pot deschide printr-un joc adaptat vârstei elevilor cu CES;
- Materialele postate să permită o evaluare de tip interactiv, prin oferirea de feedback imediat, prin posibilitatea de a mai încerca testul o dată – în ideea de a nu-l descuraja. Elevii cu CES au nevoie de încurajări permanente, de soluții care să îi atragă, de evaluări prietenoase, sub formă de joc;
- Să ofere feedback reciproc, atât elevilor cât și profesorilor, permițând astfel o colaborare între participanții aflați în procesul educațional.

Pentru cadrele didactice este o adevărată provocare să creeze un mediu de învățare atractiv, utilizând elearning-ul. Elevii în schimb sunt nerăbdători, mult mai compatibili cu acest stil prin prisma atracției lor față de jocurile pe calculator sau pentru diferitele rețele de socializare. Pe câți dintre aceștia nu i-ați descoperit dormind în fața calculatorului pentru a accesa diferite jocuri sau site-uri, nu neapărat pentru ideea de a obține vreun beneficiu, ci pentru grafica excepțională, pentru surprizele care însoțesc jocurile sau pur și simplu doar pentru a-i imita pe ceilalți?

Unui elev cu un nivel scăzut de gândire sau cu tulburări de memorie i se potrivește o platformă organizată intuitiv. În acest fel, acesta va accesa imediat conținuturile necesare pornind de la simbolul corespunzător disciplinei sau materialului postat. Unui elev cu ADHD i se vor recomanda instrumente atractive care să îl provoace prin sarcinile formulate. Testele interactive realizate prin intermediul a diferite aplicații devin interesante pentru ei, jocurile care se finalizează printr-o ierarhizare a elevilor sunt de asemenea recomandate acestor elevi pentru a-i determina să se concentreze mai mult pentru a obține o poziție fruntașă. Vom descoperi elevi care se vor concentra mult mai mult în mediul online decât în sala de clasă dacă le vom oferi jocuri și aplicații de acest gen. Copilul hiperactiv dezvoltă convingerea că nu are prea multă valoare. Faptul că nu se poate concentra prea mult la școală, că nu are încredere, că nu este acceptat de colegi așa cum

își dorește îl determină să aibă reacții din ce în ce mai intense. Prin munca de tip elearning, cele mai multe aspecte negative dispar, reacțiile sale devin altele prin modul în care se raportează doar față de instrumentele cu care lucrează, în cadrul unui mediu liniștitor lui.

Mă azez pe cele două categorii de elevi cu CES, având în clasă și lucrând de-a lungul timpului cu ei. A fost mult mai ușor de implicat în activități elevul cu intelect liminar, așa cum era precizat în certificatul de expertiză și orientare școlară, față de elevul cu ADHD, pe care îl puteai atrage ușor cu testele și jocurile propuse, însă pentru scurt timp. Am constatat că cel din prima categorie participa zilnic la efectuarea sarcinilor ca și cum le vedea pentru prima oară-memoria lui fiind de scurtă durată, pe când celălalt aștepta în fiecare zi alte jocuri și aplicații noi. Beneficiile acestui mod de lucru au fost sesizate imediat, inclusiv de către colegii lor care au remarcat nivelul de implicare și de interacțiune cu ceilalți atunci când nu se descurcau.

Utilizarea instrumentelor și aplicațiilor interactive în sprijinul creșterii gradului de eficiență a învățării reprezintă o resursă cu adevărat importantă, acest lucru devine cu atât mai evident cu cât schimbările anunțate fac din ce în ce mai dificilă integrarea elevilor cu CES în structurile școlare, în energia și potențialitățile presupuse de ele. Se știe că grupul exercită în general o presiune spre uniformitate, dar poate furniza și un important grad de coeziune.

Mediul virtual al clasei aduce un plus de atractivitate elevilor cu cerințe educaționale speciale, lecțiile putând fi accesate de oriunde. Pentru aceștia, programul poate fi flexibil, ei putând interacționa cu ceilalți, pot solicita ajutor fără a deranja procesul de învățare. Putem avea surpriza ca elevii introvertiți să fie mult mai implicați în mediul online, cei energici să devină mai cumpătați și concentrați asupra a ceea ce găsesc pe platformele educaționale, fără a interveni elementele distractive din sala de clasă. Posibilitatea mult mai facilă și imediată de accesare a conținuturilor prezentate, a prezentărilor cu sarcini interactive sau a materialelor și tehnicilor de pe site-urile de specialitate ușurează actul de învățare și menține mai mult atenția acestor elevi.

Pentru elevii cu CES putem vorbi de o îmbunătățire a actului educațional, metodele folosite le înlocuiesc cu plăcere pe cele tradiționale care predomină în sala de clasă. Pentru aceștia, cel mai popular aplicații sunt cele de navigare pe web, de desen, de prezentare sau de organizare a datelor în tabele, de utilizare a site-urilor menționate prin intermediul link-urilor date de cadrul didactic, de evaluare prin intermediul aplicațiilor interactive sub formă de joc. Cel mai bun exemplu pentru evaluare este prin intermediul platformei Wordwall. Elevii mei au fost atrași încă de la început de exercițiile oferite, solicitând la fiecare întâlnire să aibă un moment destinat evaluării prin joc.

Deși învățarea cu ajutorul resurselor de tip elearning prezintă numeroase avantaje pentru elevii cu CES, putem afirma că nu sunt la fel de eficiente pentru toți. Este evident că se poate discuta despre o creștere a calității actului educațional prin utilizarea instrumentelor și aplicațiilor web, dar acestea trebuie văzute ca o completare a activității didactice, oferă valențe educative, însă nu suficiente. Să nu uităm că sarcina principală este a diferenția curriculum-ul pentru ca toți să aibă șansa de a învăța.

Găsirea a ceea ce este potrivit să învețe elevul și metodele adecvate reprezintă baza învățării școlarului cu cerințe speciale.

Rolul fundamental îl are profesorul care trebuie să devină și un bun proiectant, manager al actului educațional, să îmbine toate aceste resurse pentru a crea lecții cu adevărat impresionante și la finalul cărora să se poată auzi: „Ce urmează? Vrem să aflăm! Nu se poate să se fi terminat activitatea!”

Elevii cu CES găsesc în elearning o modalitate inedită de conectare cu conținuturile vizate, într-un mod plăcut, facil, fără teama unor posibile pedepse sau restricții. Pentru aceasta trebuie să cunoaștem foarte bine particularitățile și nevoile acestora, să selectăm aplicațiile care să se potrivească nevoilor acestora. Doar așa putem vorbi de beneficiile pe care le poate aduce elearning-ul în activitatea desfășurată cu elevii cu cerințe educaționale speciale.

Bibliografie

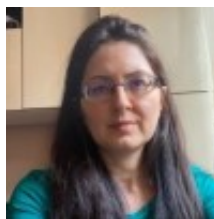
Colette Sauve, Copilul hiperactiv-Hiperactivitatea și deficitul de atenție, House of guide 2006

Ecaterina Vrășmaș, Dificultățile de învățare în școală, Editura V&I Integral București

Experiența predării online. Idei și recomandări

De **Oana-Maria Isac-Marișescu**

Liceul Teoretic Grigore Moisil, Timișoara (Timiș)

Articolul pe care îl propun are la bază experiența mea din toată această perioadă de predare online în contextul pandemic. Am simțit nevoia să împărtășesc anumite etape prin care am trecut și care m-au făcut să privesc întregul meu parcurs din martie 2020 până în prezent ca pe unul care m-a făcut să mă adaptez, să fiu bine pregătit și să devin mai atentă la nevoile copiilor. Am învățat de la elevi, m-am documentat singură, am luat parte la nenumărate cursuri de formare și perfecționare pentru a putea desfășura o activitate de predare calitativă, care să îi implice pe elevi, astfel încât să îi motivez. Articolul cuprinde câteva exemple de instrumente digitale, care mi-au fost de folos în tot acest timp, dar și o detaliere a modelului ADDIE, care m-a ajutat să îmi planific eficient orele de predare.

Societatea se află într-o continuă schimbare și adaptare la tot ceea ce aduce nou mileniul III. Faptul că aceste schimbări au loc, nu mă miră deloc, deoarece țin de normalul unei societăți active, curioase, inovative, dornice de autodepășire. Schimbările apar într-un anumit domeniu și în funcție de efectele produse, ajung treptat să cuprindă majoritatea câmpurilor de activitate ale oamenilor.

Data de 11 martie 2020 a reprezentat, atât pentru mine, cât și pentru colegii mei din domeniul educației (și nu numai), un moment fără precedent, care avea să aducă schimbări majore la nivelul desfășurării actului educațional. Acesta însă trebuia să

continue, chiar și în absența prezenței fizice într-o sală de clasă. Și a continuat să aibă loc, mai greu și timid la început, însă cu multă implicare și dorință de adaptare într-un timp cât mai scurt.

Nu aș fi prevăzut niciodată o astfel de situație. Când m-am pregătit pentru a deveni profesoară nu m-am gândit, că voi ajunge să predau în fața unui ecran, cu elevi stând și ascultând de cealaltă parte a monitorului. Copiii pe care îi dojeneam de multe ori cu privire la timpul petrecut în fața telefonului, au ajuns să îmi fie un sprijin. Cunoștințele lor în domeniul digital, le întreceau cu mult pe ale mele, în special pe cele ale cadrelor didactice vârstnice, care au ținut pasul mai greu cu dezvoltarea tehnologică.

Mărturisesc că am simțit o nesiguranță, deoarece am considerat că nu voi face față. Nu am fost niciodată o împătimită a tehnologiei și nu mi-am dorit să știu mai mult decât strictul necesar. Ajutorul școlii însă nu a întârziat să apară, astfel că profesorii de informatică au organizat câteva webinar, care să ne îndrume la început de drum în predarea online.

Marea provocare a reprezentat-o pentru mine găsirea unei modalități prin care să-i țin pe elevi aproape, să-i motivez și să îi fac curioși pe tot parcursul orei predate. În clasă știam că tuturor li s-a oferit aceeași posibilitate de a învăța, însă de acasă nu mai aveam control. Mi-am amintit de vorbele unei foste eleve, care mi-a spus că noi profesorii suntem niște supereroi, meniți să facem față zilnic provocărilor aduse de munca la clasă. Acest lucru m-a încurajat, deoarece am realizat, că mai ales în aceste momente trebuie să nu îmi dezamăgesc elevii.

Ambiția cu care am pornit în găsirea unor modalități eficiente de predare online a dus în final la obținerea unui feedback pozitiv din partea elevilor, iar acest lucru a contat foarte mult. Cursurile de formare desfășurate până în momentul întreruperii contactului fizic cu elevii nu au pus accentul pe activități online, dar un aspect important mi-a rămas bine întipărit în minte și a continuat să stea la baza planificării orei online, iar acesta era *learning by doing*.

Chiar dacă folosirea materialelor fizice mi-au servit drept mijloc în transmiterea și fixarea noțiunilor predate în clasă, acestea nu mai erau suficiente în predarea online. Toate jocurile desfășurate în clasă, fie ele în grupe sau în perechi au fost înlocuite de jocurile didactice online realizate cu ajutorul diferitelor instrumente și platforme puse treptat la dispoziția profesorilor. M-am familiarizat cu ele și am început să simt avantajul pe care mi-l oferă. Am testat platforme sugerate și prezentate în cadrul unor webinar, însă am descoperit și eu aplicații noi. Lista a fost lungă, însă în urma folosirii acestora în diferitele ore de predare am putut selecta instrumentele, care făceau ca ora să fie interesantă, iar elevii să se implice active. Cel mai ușor se învață atunci când elevii sunt implicați direct în tot ceea ce fac.

În funcție de materia predată există aplicații care nu numai că ușurează transmiterea unui conținut însă acest proces devine plăcut și implică colaborarea elevilor. Există o paletă largă de aplicații digitale la care am apelat de-al lungul acestei perioade și care s-au dovedit a fi foarte utile: Quizziz; Playposit; Jamboard; Google Slides; Powtoon; Nearpod; Microsoft Teams; Spiral; EdPuzzle; Flipgrid; Youtube, Mentimeter; Kahoot; Flinga; Wordart, Padlet, Classtools.

Unele dintre aceste aplicații nu mi-au folosit doar mie, ci și elevilor, deoarece eu i-am încurajat ca în situațiile în care au de prezentat un proiect sau un referat la una dintre materiile din

orar, pot alege o variantă deosebită de a face acest lucru, pe lângă binecunoscutul Power Point. Mereu le-am sugerat elevilor, ca la finalul prezentării unui proiect să aloce câteva minute testării atenției auditorilor, iar acest lucru îl pot face folosind una dintre aplicațiile pe care treptat le-au cunoscut și folosit la clasă. Acest lucru chiar a funcționat, astfel că elevii au reușit să mă surprindă. Am fost de multe ori rugată să iau și eu parte la joc sau să răspund la setul de întrebări alese pentru verificare atenției. Sunt aplicații care pot fi folosite la clase mai mici, altele care merg foarte bine la elevii mai mari.

Însă toate acestea nu ar duce la îndeplinire obiectivului vizat, dacă ar fi introduse haotic, fără să existe o planificare a orei bine stabilite anterior. Nu este o muncă ușoară, însă este extrem de necesară.

În cadrul unui curs la care am luat parte înaintea perioadei pandemice, am ajuns să cunosc modelul ADDIE, care la momentul respectiv îmi părea destul de greu de urmat și pe care l-am dat uitării. Documentându-mă în toată această perioadă, am ajuns să reîntâlnesc modelul ADDIE, acesta fiind sugerat de diferite cadre didactice din Germania, care îl menționau în webinarile organizate și la care am participat o perioadă îndelungată din dorința de a mă perfecționa. Modelul este recomandat în structurarea, implementarea și analizarea propriilor ore de predare, astfel încât să poată aduce îmbunătățiri acolo unde este cazul. Explicațiile date mi-au plăcut foarte mult astfel că am început să-l folosesc drept ghid în planificarea orelor de germană. Doresc să prezint ce presupune acest model, folosindu-mă de un set de întrebări pentru fiecare etapă:

Modelul ADDIE în educație

• **Analiza:** colectarea informațiilor despre contextul în care are loc predarea

Care este grupul meu țintă?

Care este nivelul grupului meu țintă?

Care este mediul în care îmi desfășor activitatea?

Dispun toți elevi de conexiune la internet?

Dețin toți elevii dispozitivele necesare desfășurării orei de predare?

Care sunt competențele dezvoltate până în momentul actual?

Ce doresc ca ei să știe până la finalul orei?

Ce au nevoie să învețe?

Care este obiectivul țintă pe care îl urmăresc?

Ce conținut este dorit?

Care sunt resursele pe care eu le am?

• **Designul:** stabilirea secvențelor orei care urmează a fi desfășurate, pe baza obiectivelor stabilite, resurselor de care dispun, activităților pe care doresc să le fac

Ce doresc să realizez cu această oră de predare?

În ce punct au ajuns elevii mei?

Care sunt obiectivele secvențiale ale instruirii?

Ce modalități de evaluare folosesc?

Care sunt activitățile pe care aleg să le fac?

Care sunt secvențele orei predate?

Ce tipuri de resurse online/tradiționale voi include?

• **Dezvoltarea:** momentul în care se conturează conținutul și materialele

Pot să-mi adaptez resursele deja existente la predarea online?

Pot adapta activitățile folosite anterior la noul context?

Este necesar să caut resurse noi și să gândesc alte activități?

Cum pot lega resursele de activitățile predate?

Care este informația pe care o transmit eu?

• **Implementarea:** instruirea propriu zisă a elevilor cu ajutorul cursului creat

Cum decurge ora de predare?

Ce dificultăți am întâmpinat eu?

Ce dificultăți au întâmpinat elevii?

S-a transmis cu succes informația către elevi?

Am reușit să ajung la elevi prin conținutul predat?

Ce pot îmbunătăți?

• **Evaluarea:** se analizează rezultatele obținute prin mijloace de evaluare

Am îndeplinit obiectivele stabilite?

Cât de eficient a fost cursul

Ce pot îmbunătăți?

Care este părerea elevilor cu privire la conținutul transmis?

Ce a lipsit (din punctul meu de vedere)?

Ce a lipsit din (din punctul elevilor de vedere)?

Cum pot face mai bine?

Deși poate părea mult și greu de aplicat la început, odată ce există un model, o hartă pe care mi-o concept singură și după care îmi creez, implementez și analizez propria activitate de predare, acest lucru devine o rutină. Părerea elevilor o putem obține la finalul orei în 2- 3 minute, iar aceasta mă va ajuta totodată să îi descopăr, să aflu ce anume le place și ce nu, astfel încât orele viitoare să aibă un mai mare succes, iar ei să simtă plăcere în ceea ce fac.

Activitatea desfășurată de noi, cadrele didactice, în această perioadă își va lăsa amprenta asupra elevilor, dar și asupra noastră. Aceștia vor avea un model în noi, un model de adaptare, de ambiție, de perseverență, de perfecționare, de îmbunătățire, pe care îl vor putea urma sau cel puțin de care își vor putea aminti în momentele dificile pe care le vor întâmpina de-a lungul vieții sau al carierei pe care aleg să o urmeze. Implicarea noastră și atenția pe care o oferim atât elevilor cât și activității de predare, faptul că ne pasă și că încercăm să aducem actul educativ mai aproape de ei, în ciuda perioadei grele în care ne aflăm, consider că un efort răsplătit prin feedback-ul primit în fiecare zi de la elevii noștri.

Bibliografie

Anucuța, Lucia: Psihologie Școlară, 1999, editura Excelsior, Timișoara

<https://www.youtube.com/watch?v=P3ECJM2dINU> (accesat în data de 02.06.2020)

<https://www.youtube.com/watch?v=-uoZXWbjKAA> (accesat în data de 01.06.2020)

<https://www.youtube.com/watch?v=FRqUF0ORRY> (accesat în data de 18. 11.2020)

eduweb.ro/ce-este-addie/ (accesat în data de 14.02.2021)

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: Institutul pentru Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice